

ילא אחראות כלל וכלל

ששמהת חז"כ גדרלה ביו"ר] ונתינת הצדקה וכן הפעצת המיעינות מזרות את ביתא המשיח. ובפרט שׁבְנָל' עומדים אנו ביום הרביעי שבתולה נישאת ליום הרביעי ובניי הם בבחינות "בתולה" שם קדושים וטהורים למרות קרש הגלות.

ובפרט בחודש אלול שהוא המהה הנקה לשנת תש"ג – שנת ניסים ונוני ניסים ובמיוחד בסמכיותו לטיז'ו אלול שאז' קיימה סירה באשלומותא" וואח"כ ננטים לשבת שבת מתנית כל עבדת השבעת, והוא גם מברכת את ח"י אלול שמכניס חיות בעבודת חדש אלול, ומכוון ששמיח צדקו יבא hari ביום הראשון של ר'ה שהשנה חל להיוות שבת, תקעו בשופר!

ובפשטות שיהיה "מראה באצבעו ואומר
ה: "את איז די גאללה" עד במווצאי יג אלל.

*
בסיום השicha חילק הרב שטיינטץ שער של
זילר א' לאנשים, נשים וטף. שרו "מורה ישמע
זהרי יהודה" ובסיום החלוקה נכנס הרב
תיכרנו וברכו ערך את השירה.

רשות חמישית יי"ד באלוול
הרבי שליט"א חזר מהאוול בשעה 8.15
נשאר זמן מה במכוניות וקרווא שם משוואו.
אהוב"כ יצא, נכנס לחדרו ולאחר מספר דקות
כנס לתפילות מנוחה וערבית. הכנינו את
הסתענדר ואת הרמקל בעוד מועד ואחרי
התפילה החל בכ"ק אדר"ם"ר שליט"א באמירת
שיחקה [שאגב הייתה מיוחדת וארכיה כחציו]
שעון.

תוכן השיחה:
לטיו אלול יש חשיבות מיוחדת מכיוון שהוא

תוכן השיחה (מורעדיי יג' באלו):
עומדים אנו כעת בסיום המעל"ע די'ג אלול
ימים חתנו של נסיא דורנו שזה שיר לכ"א
מאנשי הדור ביוון ש"הנסיא הוא הכל".
בנוספ' לכך, ביום הרביעי "נתלו המאורות"
חין המאור הגדול "شمיש" [שהוא בדגימת חתן
- משפייע] והן המאור הקטן "לבנה" [שהיא
ברוגמת כלה "מקבל" ובמשמעותה נאמר: "בתולה
נשאת ליום הרביעי" - ר'ת לבנה, שזו
הכללה, מקבל].

ובסיום יום רביעי נכנסים ליום חמישי שהוא גם יום של ברכה שבונאנמרה ברכה לדגים "פָרוּ וְרֹבּוּ" וכן וידル לאח"ז ננסים ליום ה"ששי" שבנו נברא האדה"ה. ובאותו יום התעסק הקב"ה בנישואי אדם וחווה. ובי"ז מזוז אמת הנואלה האמיתת והשלימה

שאו יהיו הנישואין של הקב"ה ובנ"י "וזוינו לבשר אחד".
ויש לקשר זאת לפרשת השבע שמדוברת אודות מצת ביכורים שהיא ציל מראשית" וגור מהמובחר שבמובחר, וההוראה מכך היא שלל כ"א לחתת לקב"ה מהמובחר שבמובחר בעניינו הגשיים.

וה"ר שבקרוב ממש נזכה לקיים מצוות ביכורים בפשוטה בביומיהם ובפרט כשיש כבר את השלימות של מעשינו ועבידתנו וכבר עמדו הcken בוכלים" ומוטר שמחה גודלה: [כיון

שיעוריו ויזמינו את כל הנוכחים ומהם יראו וכן
ישעו. המזכיר ר' לילא"ג שי העמיד את הבקבוקים
לחולקה. כיוז במשפה. בעיקר האנשי שעליהם
לקחו זאת עבור התהועדות בקשר לח"י אלול
וכו". וכן הר' מ' גערליצקי ברוגיל עברו סיום
הלכה ברומב"ס במורעש"ה. וכן בירוס חמישין.
בסיום החלוקה הרביה שליט"א החל לנגן
"זהירותקו לכם ברכה" והקהל המשיך בנטותים
הרביה שליט"א אלל את המזונות לסיום השיעור
(לאmiriyat Beracha Achronah) ואח"כ סימן להחן מ'
טלישבסקי שניגן "שיבנה ביהמ"ק" הרביה
שליט"א עודד את השירה. ואח"כ עורר אודוט
אמירית ברכה אחרונה.

מיד לאחר מכן התפללו מנהה. ואח"כ התישב ב"ק אדרמ"ר שליט"א ללימוד פרקי אבות. ג ו'ך.

התוועדות הסתיימה בשעה 5.10 ומנחה

במוציאי שבת התקיימה חגיגת סיום הלכה
ברמנכ"ט, וסעודת מלוחה מלכה ב-ט"ז. בהמשך
הليلة ה' ואנ"ש ישבו להתוועדות.

ממוורעות בית חיינו

להלן סופר קצר מילוי, מיוני ראשון בחלוקת הולרים. אשה אחת בשערה לקביל דולר אמרה לרבי שליט"א שהיא יותר צעירה ואעפ"כ קשה לה לעמוד בתורה, ואיך הרבי יש לו כוחות לעמוד ולחלק שעות? ע"ז ענה לה הרבי שליט"א: "בשיטופרים יהלומים אף פעם והוא לא קשח" (1).

ועד מנהלי בתיכון' חב"ד בארכ' הקוזש

איגוד תלמידי היישובות
מכינה וישיבה קטנה
כפר-ח'ב"ד (בית חנוך לתשਬ"ר) [בוכרים]
ת.ד. 31 כפר ח'ב"ד טל.
03-9606788
פקס': 03-9607646

להשיג [פערמיים בשבוע] ע"י הפקס'
או בדואר – 03-9607646

מוקדש

לזכות החתן התי שולם שי' בן ששונה תחוי בושי
וביג' הכללה אורגנה תחוי בת נעמי חיה ע"ה זכרי'ו
לרגל הי'ווארט' שלחם חי' אלול תשמ"ט
שיהיא בשעתו ים ובני עדי עד כרצונו כי' אד"ש

נמה הרשיב נ"ע) – י"ג אלול – יומ החתונה של ב'יך מריה אדמור'ר וטיז אלול (יום התיסודות ישיבות תומכי תמיימים) וכמו"כ השבת מברכת את יום חי אלול (שיחול ביום הטסומות לשבת). שהוא יום הולדת שני המאوروות הגוליות. וכיודע הפtagם של נושא דורנו שח"י אלול מוסוף חיות בעבודה דחודש אלול.
והair שיקרים בנ"כ תבוא אל הארץ בפשטות ממש ומפרשה זו נגייע לפרשタ "אתם ניצבים היום וגוי" (שהולכים לקרא פרשה זו בתפילה מנהה) וחוכמים זהה "היום" כפשוטו, כפי שילך בן חמץ וילדה מבנים ש"היום" הכוונה כפשוטו.

בסיום השיטה הקהיל החל לנגן "מירה" שמע בהריו יהודה ובחוצות" וכור' הקהיל שהי' עד "המוס" והחל לעכל את השיטה הארוכת והמלאה. שר במחילה חלש קצת. אבל אה"כ החל הרבי שליט"א לעודד בירור. והקהיל התעורר בירור שאת יותר עתה.

בשיחת דבר ב' ב' ק' א' ד' ש' שיש להוציא
בלימוד פנימיות התורה, ובפרט במאמרים של
נשיא דורנו. ובמיוחד — דרושים השיקרים
לחחותנות כי מוח' אדמורי כמו "שמחה תשמה"
— תרנ"ז. או שאר מאמורים דוגמתם (כמו
"דרושים חותנה — תרנ"ב" שנאמרו בקשר
להחונה שהיתה בריכת הבר

ובהשגחה פרטית הגע ביום שישי זה ספר חדש מבית הכהן ונו מאמרים מכ"ק אדרמור' האמנועי ובמאמר הראשון שבספר נתבאר ענין השיר לחתונה — ומעלה מיוחדת ללימוד בענין וספר חדש כפי שרואים שבטעוד האדם שיש לה חשבות מיוחדות.

בסיום השיחה הבהיר הקהל החל לנגן ניגון
שמח, ובഅמצע הרבי שליט"א החל במחיאות
בפים חזקות ואח"כ הניגן את ידו במשך זמן.
היה שם יהודית מבוגרת שהרי אורה ושב על
הרבינה, הרבי שליט"א עזר אוותו במילודה. וכן
דביט במקומם של הר' יי' נימוטין שי' הוקן וחיוון
נסוך על פניו בתנועות איזשביעות רצונן בראשו.
הלה אח"כ אמר לרבי שליט"א לחיים. והרבי
ענה לו במאור פנים. [להר' נימוטין]. זו לא הפעם
הראשונה שהרבי מסתכל עליו באמצע
ההתהדות והמuditן]. הקהל המשיך לנגן ניגון
זה במשך זמן רב. ומידי פעם הרבי שליט"א
בעזר בידו.

שיהה ג'
בשיחה השלישית הזמין כ"ק אדרמו"ר
שליטיא את אלו שהכינו בקבוקי משקה

למלאות את הפרסים בעירוף תמונה, ומוקמים שכל א'ן'ש והתמיימים בכל מקום יורתמו למכע זה ושהספר יצא' לשמה'ת. יומתנית השם "תומכי תמיימים". בסיסו החגיגת הרישמית ישבו הרבה מהתי וא'ן'ש והתוועדו לזרק הלילה. עד באוטו לילת התאספה הנהנלה המרכזית בהוראת ב'ק אדר'ש.

:

יום שישי ט'ו אלול :

לאחרי שחרית לא הכרז הגבאי על מנוחה, והי' מובן שהרבינו גם הימים (שלשה ימים רצופים) נועס לאחלה. ואכן הרב שיליט'א נסע לאוהל ב-12.50. לפניו שנכנס למכוונית חילך מטבחות עדרקה לילדיהם שעמדו שם. ונפנף בידיו לשולם מהמכונית להר' משה שי' ירושלבסקי יור' ומהנהל הכנסת אורחים. (שהಗע הבוקר). הרב שיליט'א חזר מהאהול לערך ב-6.6. נשאר כ-2 דקות גמוכנותו ונכנס לחדרו.

בנתים הרבה מהטה' וא'ן'ש שהגיעו מ"מכעים" וכונטו ל-577 החלו לחקד בריקודים טוערים בזאל למלעה. א' שלף בקבוק משקה והרבנה אמרו "לחיים". והשמחה גוברת ופורעת שחפים. עד שהרבני שליט'א נכנס. הרב נכס אחורי הדלקת נורת לואל למלעה. והתפללו מנוחה. אחריו קיבלת שבת כשהרבני שליט'א הי' בדרכ' לחדרו. הנני את ידו בתנעת עידוד לעבר יהודו שערם בצד, הלה לא הבין מה פשר תנעה זו. והושיט את ידו לכ'ק א'ד'ש כי' אדר'ש הושיט את ידו לחיצה ונכנס לחדרו.obil בלילה שבת אחר הסעודת הרבה מהטה' וא'ן'ש הגיעו ל-577 להתוועדות חסידים התווער הר' הראשון שי' מנחל הישיבה.

שבת פר' כי תבאו גם בשבת זו היו הרבה חתנים שעלו לתורה. הרב שיליט'א ירד לפאברהינגען לערך ב-1.30, אחרי הקידוש השירה. הרב שיליט'א החל באמירת השיחה הראשונה שהפעם ארוכה וכן רב בשעתים (אומרים ששיחה זו היא מהארוכות ביותר).

:

שיחה א' דבר ב'ק אדרמור שליט'א על גודל מעלהה של שבת ובהתאם להידוע בכל שבת מברכת את ימי השבוע הבא. וכל הענינים של השבעה החולף מתעלים בשבת. וא'כ' בשבת זו מתעלמים הימים המוחדים שהלו בשבעה האחרון – י'א אלול יום התוועת ב'ק אדרמור

המרכזית לסדר את החגיגת. ערכו את הבימה של הפאברהינגען, ובכלל הרבה שולחנות, על הבימה ישבו כל הנהנלה הגשמית וההורחנית וחברי הדר'ץ. ועד רבני חשובים. והשתתפו הרבה מהתמיימים וא'ן'ש.

את החגיגת פתח הר' יוסף הלוי שי' יונברג. שהוא א' מחברי הנהנלה הגשמית) ודיבר על חשיבות יום זה נקודות מהשיחת הידועה של "כל היוצא למלחמת בית דוד" וכו'. ולאחר דבריו הנלהבים. הקhalb שר ניגון שמח. והר' ר' ראסקין הזמין את הר' יואל שי' כהן לחזור את השיחה הידועה הנ'ל. והר' יואל שי' קרא מהספר והסביר כמה נקודות מהשיחת. א'כ' ב' דבר הר' טנביום (מנהנלה הגשמית) על נקודות מהשיחת של הרב שיליט'א. וכן הר' בוקיעט מהנהנלה הגשמית. דיבר שלאודר בדבריו של הרב שיליט'א, צרכיס א'ן'ש לעוזר בעניין הישיבה.

בஹמשך דיברו חברי הדר'ץ ועוררו את הקhalb בדרכיהם. וא'כ' הר'ח' המשפייע ר' שלום מרוזוב שי' דיבר בהתלהבות בענין דעם יציאה למלחמת בית דוד" והר' ר' ראסקין שי' דיבר בענין שמירת הסדרים של תלמידי התמיימים.

הר' יונברג לקח שוב ארת רשות הדיבור ודיבר במיוחד על עניין התפילה שצעריך להיות בישיבות תות'ל "חוורת העטרה. לישנה" ובעיקר מי שיכל לפעול בזה וזה אלו הם התמיימים. א' הפתגומים שאמרו: שחסידים היו מפרשים "הו' עז פנים לגיהנום ובORTHOGONAL פנים לג'ע". אם אתה א' כזה שמלא בתוכן גנימי. – "עז פנים" אתה יכול לצאת בנסיבות א'פי' לגיהנום וזה לא ישפיע עליך. אבל כשאתה ריק מתוכן פנימי – "ברשות פנים". אז אסור לך לצאת החוצה ממוקמך הוא רק בג'ע. א'יך אתה יכול לצאת החוצה?

bahesh' rabah להוציא את ספר התמיימים] הרב פנה אליו ושאליו: מה קורה עם הספר? והמשיר: אני חשבתי שיצא לחזי' אלול. אבל והמשיר: זכרה שטר א' לכ'א. בשעת החלוקה שרו "ושמחת בחגיך". כשהערהר' טנביום מהנהנלה הגשנית של תות'ל המרכזית. אמר לו ב'ק אדר'ש "איך גימיננט איריך" (עפ' השמועה). זהן שעבר הר' איזק'ה גנבורג שי'. וזה שקיבל הוראה להוציא את ספר התמיימים] הרב פנה אליו ושאליו: מה קורה עם הספר? והמשיר: אני חשבתי שיצא לחזי' אלול. אבל והמשיר: זכרה שטר א' או שייר. אז שיצא לר'ה הלה שתק. והרב' המשיר: ליה'כ'פ' ולהלה שוב שתק. והרב' שיליט'א אמר לכ'ה'פ' לשמח'ת שי'ה'י מוכן. כי' השם של הישיבה ניתן בשמחת תורה. א'כ' הרב שיליט'א אמר לו "איך ניט געמענט איז איריך מזארכ' מעורר זיין". בסיום החלוקה מאריך את השירה בתנעות ידו.

לҳגיגות אלו באותו מקום. וכדי שבל מוקם יקשרו את החגיגות עם הדרשת ענן חדש או אפילו ענן שכבר נדפס, מפניות התורה.

ובקשר זה – בודאי ידפיס מחדש את המאמר הידוע "כל הירצא למלחת בית דוד" שנאמר בקשר להתיסודות הישיבה, מכיוון שעברו בו' שנות מזמן הדפסת השיחת ומאז' היה חסר בקריאת השיחת ובכ' מורה. היה חסר בקריאת השיחת ובכ' מורה.

וכל מי שלומד בתוית (בזהו או שלמד בעבר "שהורי קדשו אינה זהה ממקומה") בודאי ישתחף ויוזר מעמו בחגיגות אלו.

"ויתן לחכם ויחכם עוד" בכל עניינים אלו ובודאי ד'וי ואס ז'וי וועלן ארינווארפן אין דעת מיטין גענץ שטרעם או דעת גענץ ברען" (אחריו יוסיפו זהה וכל המוסיף מוסיפין לו, ובפרט שעברו כבר 30 ימי הכנה מט'ו באב, שמי הכהנה אלו מהווים הכהנה ונינתה כה שיכלו לומר "לא היו ימים טובים לישראל בט'ו באב"ו

באלול". כמו' דבר בשיחה שבנווגע לפתחת יישיבות חדשות וסניפים הראשונים של תוית, יש לשאול את הנהנלה המרכזית ולקבל מהם אישור בכתב).

ויה' ר' שכ'ז ימחר וירזו את הגאולה השלימומtz מצוחה לצדקה מזרות יותר את ביתא המשיח בקרוב ממש.

בסיום השיחת הרב שיליט'א החל בחלוקת צדקה שטר א' לכ'א. בשעת החלוקה שרו "ושמחת בחגיך". כשהערהר' טנביום מהנהנלה הגשנית של תות'ל המרכזית. אמר לו ב'ק אדר'ש "איך גימיננט איריך" (עפ' השמועה).

וכן שעבר הר' איזק'ה גנבורג שי'. וזה שקיבל הוראה להוציא את ספר התמיימים] הרב פנה אליו ושאליו: מה קורה עם הספר? והמשיר: אני חשבתי שיצא לחזי' אלול. אבל והמשיר: זכרה שטר א' או שייר. אז שיצא לר'ה הלה שתק. והרב' המשיר: ליה'כ'פ' ולהלה שוב שתק. והרב' שיליט'א אמר לכ'ה'פ' לשמח'ת שי'ה'י מוכן. כי' השם של הישיבה ניתן בשמחת תורה. א'כ' הרב שיליט'א אמר לו "איך ניט געמענט איז איריך מזארכ' מעורר זיין". בסיום החלוקה מאריך את השירה בתנעות ידו.

cashrabbi נכנס לחדרו אמר למצויר ריל'ג שידע להר' גנבורג הנ'ל, שעד מוחר שהוא נושא לאוהל והוא רוצחה דיווח מה נעשה בענין זה. מיד לאחר השיחה החלו הנהנלה הישיבה

באוטו יום בשבע שחל בו עבר ראש השנה, ובמועד בט'ו קיימת טיראה באשלמוותא", ובונס'ך בקרב – ביום והניטירה ישיבת תומכי התמיימים בליבוואויש, וגם ענן זה שייר המשיר: ניע בשיחתו הדינועה שתקידם של תלמידי ישיבת חומכי תמיימים הוא להציג את מצע'ו של כל ישראל עיי' שילחמו באלו שנגדים לביאת המשיח "אשר חרפו עקבות משחרך" וזרו את בית המשיח.

והנה ברגע הנהנלה הישיבה, מינה אדרמור' ניע את בנו יחיד, ב'ק מוח' אדרמור', להיות המנהל פועל של הישיבה ובתקפידו זה נשאר גם לאחר שנה'ה נשיא ישראל, כמי' אדרמור' (אדר'י יוסיפו זהה וכל המוסיף מוסיפין לו, ובפרט שעברו כבר 30 ימי הכנה מט'ו באב, שמי הכהנה אלו מהווים הכהנה ונינתה כה שיכלו הגיעו המבוגר (גיט' ע"ה) "שהתנו לבנו" שהיה "המנה'ל פועל" של הישיבה וכך המשיך חתנו בתפקיד זהה במשר' כל ימי חייו, וגם בעת, כשהוא בעלמא דקשוט, ערשה את כל התלויבו להמשיך בעניין הישיבה, ובפרט שכעת – בעולם האמת – יכול לשאול ולהתיעץ עם ב'ק מוח' אדרמור' "המנה'ל פועל" של הישיבה. אבל מכין שעבודת הנהנול ציל דורך נשמות בוגדים, בעה'ז, נשכח עבדה זו ע"י אלו (הרב' מילר) מינה אותו לנאל את הישיבה. הן הנהנלה הגשנית והן הנהנלה הרוחנית המשיח בקרוב ממש.

בפעם הראשונה ליה'כ'פ' לשמח'ת תות'ל המרכזית, אשר בפעם הראשונה להתאפס יחד, וכמו'ך ציל'ו ווד משותף לשתי הנהנלות ובודאי מתעסקים הם בעקבותם במסירות נפש ומונצלים את הכוחות שמקבלים מכ'ק מוח' אדרמור' ומחתנו לבנו".

בהמשר' ישיח' מוח'ת זו, בקש ב'ק אדר'ש בקשה נפשית וכ'ו' שבל מוקם ומוקם ברכבי העולם שיש בו סני'ך של ישיבת חומכי התמיימים. יעדכו הגיגות גדולות ברובם ובפריטים לרוג מלאות 29 שנים מזמן שמכונים מיסודה הישיבה בליבוואויש, וכן שנים מזמן מיסודה הישיבה "בחצי כדור הארץ" – ארץ'ה'ב. החגיגות צרכיות להתקיים מט'ו אלול עד ליום ח' אלול (ועד בכלל) יומי'ם שמכונים חיות כל ענייני אלול, ומה טוב – להמשיך בחגיגות אלו בימים שלח'ז'ין בכל מקום לפי עניינו, ואך שצ'ל הפסיק בכל יום לתפילות, שיעור'ת, אכ'וש, וכיר'ב. אך הענין העקי' בימים אלו צ'ל "ההגיגות" הגל'.

ומכך שבכל ישיבה יש הנהנלה שמנהלת כו' שנים את הישיבה – הרי הם האחראים